

rerum euentu, absque praambula paruum destinatione, & utrumque casum d.l. s. tit. 17. in sua generalitate comprehendit, utriusque ratio ponitur hic, & in n. segg.

18 Gabella debetur ubi tradenda res vendita est, licet alio loco venditio celebrata fuerit, iuxta opinionem Bald. & Salic. ceterum in re nostro Regio atente seruanda est in hac specie dispositio d.l. s. tit. 17. lib. 9. nou. coll. Reg.

19 L. s. dist. tit. 17. lib. 9. nou. coll. Reg. in secunda eius conclusionem, & dicto, an procedat, & locum habeat in rebus venditis in hoc Regno, existentibus tamen in alio Regno, vel e contra? & n. 21.

22 Gabella rei existentis in uno loco, vendite in alio diverso, tradenda tamen in alio loco, debetur ei in quo res existeret tempore venditionis, in quo plures casus considerantur, & declarantur hic, & simul n. seg. Primus est, ut procedat quando praeferat loca, sine Regalia, sine dominicalia sine tributaria. Secundus est, quando locus existentis rei tempore venditionis erat francus a solutione gabella, quia tunc ea debetur in loco traditionis, ut in n. 23. Tertius est, quando locus rei est dominicalis, cetera tamen loca, tam contractus, quam traditionis sunt Regalia: & tunc solueda est gabella in loco rei, ut in n. 24. Quartus casus est, quando el lugar donde se entregare no fuere Realengo, sino de señorio, de que el Reyno cobrare alcauala, que entonces se paga en el lugar Realengo mas cercano a el, con el quatorzanto, ut in n. 25. Quintus casus est, quando res est in loco franco, & in alio venditur, & in alium quoque locum francum traditio eius confertur rei geste commodiore: & tunc nulla gabella debetur, in n. 26. Sextus casus est, quando res est in uno loco, & in alio venditur, nullibi autem traditur, & tunc in loco contractus debetur gabella, ut in n. 27. Septimus casus est, de venditione facta inter absentes per nuntium, vel per epistolam, de quo in questione precedenti. Octauus casus est in venditione meo nomine per alium facta, sine tamen mandato meo alio loco me existente, & ratificantes in quo dicendum est, ubi celebratam esse intelligi venditionem, ubi ratificata est, ut in n. 29.

30 Traditionis loco, quo ad soluendam gabellam non sufficit consuetum possessorem, sed necessaria est naturalis traditio, & n. 31.

31 Verba legis naturaliter debent intelligi, non vero per fictionem.

32 Possitio vera, & iuridica per actum fictum causatur & acquiritur, sicut exaltu vero, actus tamen situs est.

33 Gabella debetur in loco contractus initi sub conditione alibi implenda, non tamen debetur in loco ubi fuit impleta conditio, & n. 34.

35 Gabella non debetur ex venditione facta in nundinis sub conditione, que post nundinas impleta fuit.

36 Gabella contractus conditionalis debetur gabellario, qui est tempore contractus celebratio: non vero ei, qui est tempore conditionis expleta sine existentis.

38 Las condiciones del encabezamiento general de los Reynos, ut leges obseruari debent.

39 La alcauala de la primera venta de los paños, que por mar se lleuan a vender a la ciudad de Sevilla, después que entran en su Arcobispado, o en el Obispado de Cadiz, antes que lleguen a Sevilla, no se ha de pagar al arrendador del lugar

donde se hizo la entrega, y celebra la venta, sino que es para el arrendador Real de la renta de la mercaderia de los paños de Sevilla, aunque en ella no se aya celebrado la venta: & hac est prima limitatio d.l. s. tit. 17. lib. 9. nou. coll. Reg.

40 El alcauala del vino que se carga en el Arcobispado de Sevilla en el rio de Guadalquivir, aunque se niegue por el que lo carga auerle comprado, o vendido alli, se paga en Sevilla, sino se muestra otra cosa, hoc est, auer pagado el alcauala adonde se enuaso, & est secunda limitatio ad d.l. s. tit. 17. lib. 9.

41 El alcauala de paños, picotes, y otros qualesquier paños, que todas las personas tuuieren por trazo de obras, y hazer en qualesquier lugares de estos Reynos la deuen en el lugar do los labraron, aunque los ayan lleuado a vender y se ayan vendido fuera, si no mostraren por testimonio de escriuano publico, en la forma aqui contenida auerlo vendido en lugar Realengo dentro de tres dias, y que alli pagaron el alcauala, o que los vendieron en feria, o mercado franco, por franquezas asentada en los libros de lo saluado: & hac est tertia limitatio ad d.l. s. tit. 17. lib. 9.

42 Los que venden en ferias, o mercados francos, o en lugar franqueado, en que se haga suelta alguna por franquezas no asentada en los libros de lo saluado pagan el alcauala de lo que assi venden en sus tierras donde son vecinos, aunque lo ayan vendido en las tales ferias, o mercados, o lugares francos, y los compradores tambien pagan el alcauala en el lugar donde lleuan lo que assi compraron en los dichos lugares francos, en todos, o en parte. T si la franquezas es por autoridad del señor del lugar, y no por el Rey, pierden tambien las mercaderias: & hac est quarta limitatio ad d.l. s. tit. 17. lib. 9.

43 Los que meten mercaderias en las ferias do se paga alguna alcauala, y por defraudala, las sacan de alli, y las venden fuera del lugar, dentro de un mes de como las sacaron, paganel alcauala en las tales ferias con el quairo tanto, y no se dene en el lugar donde se entregaron o vendieron: & hac est quinta limitatio d.l. s. tit. 17. lib. 9.

44 Los carniceros que traen de fuera comprados ganados vino para sus carnicerías, o los compran en el lugar donde viuen, donde han de pagar el alcauala: textual limitatio d.l. s. tit. 17. lib. 9.

45 Los que lleuan, y sacan, o quieren sacar de algun lugar las mercaderias, si no muestran auerlas camprado en otro lugar, o que las sacaron, de sus casas, pagan el alcauala con el doblo de lo que assi quieren sacar, y sacan en aquel lugar: & hac est septima limitatio ad d.l. s. tit. 17. lib. 9.

46 Los mercaderes, o recueros, que traxeren bestias de albarda, mercaderias de qualquier lugar para el lugar donde viuen, siendo requeridos por ante el escriuano, por el arrendador del lugar donde viuen a quien pertenece la renta del alcauala de lo susodicho, se diga, y declare, donde traxo aquellas cosas, y que le muestre como se pago el alcauala de ello en el lugar donde lo sacó, siendo la bestia, o mercaderias de quatro mil maravedis arriba, estan obligados a mostrarlo por testimonio signado de escriuano publico dentro de tres dias del requerimiento como se pago el alcauala en aquel lugar donde lo sacaron, con iuramento de que el testimonio es verdadero, y que en ello no ay cautela, so pena de pagar el alcauala de aquello que se traxo al arrendador, que hizo el requeri

requerimiento, excepto siendo la cosa de menor valor de quatro mil maravedis: & hac 8. limitatio ad d.l. s. tit. 17. lib. 9.

QUESTIO CIV.

Rubrica quoniam loco gabella solui debeat, Cuius loci gabellario soluenda sit gabella in l. s. tit. 17. lib. 9. noue collect. Regiz.

dita est, esset immunitas, & francus a gabella solutione, nulla tunc gabella deberetur ex ea venditione, quamvis res illa alibi in loco tributario (hoc est) non exempto traderetur, nisi aliud nuncupatum declararetur in privilegio loci, cuius forma erit obseruanda, ut expressum reperitur in privilegio civium ville de Simancas in l. 18. in verticulo: *Que todas y qualesquier personas, ibi: La entregaren, & c. tit. 18. hoc lib. 9. vbi ad hoc, ut habeat locum illud privilegium locale, requiritur: Que las cosas se vendan, y entreguen alli realmente, y sin fraude: ergo, si alibi traditio fiat, ibi, hoc est, in ipso loco contractus, in quo res erat tempore venditionis, nempe, in ipsa villa de Simancas, solutio gabellæ fieri debet, ex hac nostra l. s. in supradict. prima conclusionem, quæ non derogatur in dict. l. 18.*

Hæc tamen secunda obseruatio intelligenda quidem est, quoties immunitas illa esset posita in libris Regis de lo saluado, & c. alias fecus, ut in prima ad fin. tit. 18. & in l. 4. tit. 20. hoc lib. 9. in vers. saluo, & c.

Tertio obseruatio sub hac nostra prima conclusionem dict. l. s. comprehendit expressè, & virtualiter casum hunc: nempe, quoties res vendita tempore contractus in uno loco existit, & in alio venditio ipsa celebratur, & postea deferunt tradenda, traditioque eius fit in eodem loco contractus: non vero alio tertio loco diverso: debetur namque gabella in loco contractus, in quo etiam traditio facta fuit, quia concurrit locus contractus, & traditio, non vero debetur in loco, ubi res existebat tempore contractus: hoc deduco expressè ex dicta l. s. in princ. in supradict. dist. eius prima conclusionem: ibi: *T mandamos, que el alcauala de los tales bienes muebles, y semovientes se pague en el lugar donde se celebrare la venta, entregando se en el lo que se vende: ecce calum nostrum expresse decifum, quia licet hæctenus non exprimitur, rem venditam alibi existere tempore venditionis, id tamen sic esse probatur ex verbis statim sequentibus, his, scilicet: O estando en el al tiempo de la venta, illa enim dictio, O, est casus precedentis aduersariæ, qua probatur in precedenti casu, rem in loco contractus non existere, sed alibi, & sic habemus intentum: præmaxime ex illis verbis: O estando en el al tiempo de la venta: por las quales palabras expresse se prouea, que es tanto estar la cosa al tiempo de la venta en el lugar, donde la venta se celebra, y haze, para que se dena alli el alcauala, aunque no se entregue alli la cosa vendida, como si se huviera entregado en el lugar de la venta, estando entonces la cosa vendida en otro lugar, cuius l. hic est verus, & literalis sensus meo iudicio.*

Quarto t obseruandum est circa hanc primam conclusionem, quod si locus contractus, in quo non erat res tempore venditionis, & in quo postea traditio fit esset francus, & immunitas a solutione gabellæ non gaudebit illa immunitate venditor, sed gabellam soluet eo loco, ubi res erat tempore venditionis, non enim licuit venditori rem suam venditoro, eam de loco tributario in francum, & liberum transferre ad traditionem, nisi in casibus exceptis à l. quarta, titulo 20. hoc libro nono, ita Laffar. dist. c. 4. n. 7. in princ. cui addo, quod est hæc obseruatio vera quidem videtur, & tenenda propter frandem prædictam præsumtam, quæ non datur in casu secundæ obseruationis supra adductæ: ideoque merito tunc immunitas loci contractus. In quo res erat tempore ipsius

1 **Q**uarto, cuius loci gabellario, vel collector solueda sit gabella. Et in hoc circa res mobiles, & tenentes habemus legem Regiam decisiuam, quæ est omnino seruanda, quoties casus in praxi contigerat, nempe l. s. tit. 17. hoc lib. 9. noue collect. Reg. ex quæ sequentes species, & conclusiones deducuntur:

1 Prima facti species, & conclusio est: *Que el alcauala de los bienes muebles, y semovientes se pague en el lugar donde se celebrare la venta, entregando se en el lo que se vende, o estando en el al tiempo de la venta, aunque después se entregue en otra parte.*

2 Secunda conclusio est: *Si la cosa mueble, o semoviente se vendiere en un lugar, que estuviere en otro lugar, entregando se en el lugar, que do estuviere, se pague alli el alcauala.*

3 Tertia conclusio est: *Si lo que se vende no esta en el lugar, do se haze la venta, sino en otro, y se vende con condicion, que se aya de entregar en otro lugar diferente de aquel do estava, y de aquel do se hizo la venta, el alcauala se pague en el lugar, donde tenia el vendedor lo que assi vendio, quando se otorga la venta.*

4 Saluo si el lugar donde estava la cosa vendida es lugar franco de alcauala, por que en tal caso, el alcauala desta venta se ha de pagar en el lugar Realengo don de se entregare.

5 T si el lugar donde se entregare no fuere Realengo, y fuere de señorio, de que su Magestad no cobrare alcauala se ha de pagar en el lugar Realengo mas cercano del lugar de señorio, donde se entregare, con el quarto tanto de la tal alcauala: y que no sea esculsado de la pagar, aunque muestre que la pago en otra parte.

6 Nunc videamus, quomodo sint intelligendæ, & prædicandæ præfate conclusiones.

Et circa primam obseruandam est, quod cum nostra hæc magistralis lex quinta stabilita sit pro diuisione dubiorum quam plurimorum ex facto circa questionem nostram contententium: nec non, & ad obviandum ingentibus fraudibus committi solitis per venditores, & emptores in huiusmodi casibus, ut patet ex legis ipsius proemio, & principio, ibi: *Muchas andas acasen, & c. T por enitarlas, y tambien por obviar los fraudes, que los vendedores, y compradores suelen hazer, mandamos, & c.*

12 contractus profecti, tamen decisio d.l. 4. extra-
nea videtur ab hac 4. adnotatione: siquidem
solum illa lex Regia decidit: Que qualesquier
personas que fueren a vender, y comprar quales-
quier mercadurias, y otras cosas, a qualesquier fe-
rias y mercados, y villas, y lugares francos, o fran-
queados, o que se faga en ellos alguna gracia, y
quida de alcavala, &c. sean venidos de la pagar
enteramente en los lugares donde moraren, y fue-
ren vecinos, no embargante qualesquier franquea-
zos: saluo, si fueren las tales franquezas por nos
dadas, y confirmadas, y asentadas en los nuestros
libros (intellige, & suple de lo salvado, y sobre scri-
tas de nuestros Contadores mayores, vt in l. 1. ad
fin. tit. 18. hoc libro nono. Gitonda. de gabellis 6.
par. n. 36. Pero que esto no se entienda en las
ferias de Medina del Campo, y animismo se
guarde a las villas de Valladolid, y Madrid las
mercedes que tienen sobre esto: non tamen l. hac
quarta loquitur in casu huius quarte obserua-
tionis: nempe, quoties merces non sunt in loco
contractus tempore venditionis, licet ibi traditio
postea fiat: sed imo videtur clare pr. suppone-
re, loqui, quando merces ibidem vendende de-
feruntur, vt patet ex principio legis ibi: Man-
damos, que qualesquier personas que fueren a
vender, &c. vt supra: quod est diuersum, & casus
dictæ leg. quartæ quotidie in praxi seruetur, se-
cundum Lassar. ibidem n. 27. & eius contextu-
ra. meminit Gitonda de gabell. 6. par. n. 35.
& 36.

13 Fit igitur ex suprascriptis, quod quamuis,
cum res existit in vno loco, & in alio venditur,
statim debeat gabella, non expectata traditio-
ne rei venditæ, vt patet ex venditione perfecta, vt late
resoluitur supra q. 7. attamen, ne propter vendi-
torum fraudes gabellarij damnum aliquod rati-
one loci pariantur, in pendenti erit gabella
solutio, donec rei venditæ traditio fiat, quæ
si in loco contractus facta fuerit, illius loci ga-
bellario, ius gabellæ acquiritur, vt in dict. 1.
conclusionem nostra l. 5. in vero traditio fiat, alio loco,
nempe vbi res erat tempore contractus, ibidem
gabella soluenda erit, scilicet, in loco vbi res erat
tempore contractus, & vbi postea traditio simili-
ter fit, vt supra in 2. conclusionem, dict. l. 5. de qua
postea agemus.

14 Nihilominus tamen prædictæ suspensio solum
inducitur ad hoc, vt videamus, & sciamus, quo
in loco gabella solui debeat: non autem vt obser-
uemus ex quo tempore, & cui gabellario illius
loci, qui per traditionem rei venditæ sequuntur,
declaratus est potior ad fruendam gabellam,
soluenda sit. Postquam enim declaratus est lo-
cus, in quo gabella solui debeat, iuxta dict. l. 5.
illud constat, ac certissimum est, soluendam
esse illi gabellario, qui in eo loco fuisse tempore
venditionis alibi celebratæ: non vero existentis
tempore traditionis, & declarationis subsequen-
tæ: quia ex tunc nata est, & orta obligatio gabellæ
ex pura illa, & essentialiter perfecta venditione
ante traditionem, argumento optimi text. in l. 5.
sed est quis, §. in eadem, ibi, retro usufructuarij
fuisse, ff. de usufructu. vbi, quamuis dominium rei
à seruo empta in pendenti fuerit, donec pretij
solutio fiat, nihilominus, semel declarato
domino per solutionem pretij subsequen-
tam, non ex tempore declarationis, sed retro in
præteritum ex tempore, quo seruo tradita res
est, intelligitur esse acquisitum: per quem
textum hoc in terminis nostris recte applicauit,

& tenet Lassar. d. c. 4. n. 17. t inde bene dedu-
cens, quod in hac specie, quinque illi dies ad
manifestationem venditionis, & permutationis,
& solutionem gabellæ designati per l. 31. tit.
19. hoc libro nono, non currunt ante rei tradi-
tionem, quia nescitur gabellarius, cui solui
debeat, quæ est optima excusatio ex dict. l. 31.
in princip. ibi: Diciendo, que no sabian a quen
avian de acudir con ella: quamuis alias regu-
lariter à die contractus numerentur, & Lassar.
dict. n. 13. sequitur Azueed. in dict. l. 5. n. 30. tit. 17.
hoc lib. 9.

Licet t enim generaliter locus contractus, 16
propter quem gabella penditur, & non locus
traditionis, aut rei ad principalem gabellæ obli-
gationem, eiusque ortum consideretur, adhuc
tamen, quia multæ sunt hominum fraudes, quibus
obuiare opus est, ne facile de loco in locum
transmigrant, vt venditiones suas efficiant ad
fraudandos gabellarios, huius loci, & vt commo-
ditus cum gabellariis alterius loci conueniant su-
per solutione gabellæ, & in cuiusque potestate
esset, his prodelle, & aliis obesse nostra l. Regia
5. iustissime voluit, huic malo, & fraudibus
idoneo remedio subuenire, statuens, vt quamuis
generaliter locus, & tempus contractus inspi-
cienda essent, adhuc eius l. decisio inuolubiler
obseruetur.

Circa t secundam conclusionem principalem
supra deducam ex d. l. 5. illud erit primum ob-
seruandum: dupliciter posse hoc contingere,
nempe: Que si la cosa mueble, o se mouiente se
vendere en vn lugar, que estuuiere en otro lugar,
entregando se en el lugar do estuuiere, se pague allí
el alcavala: aut enim hac traditio ibi fit ex con-
uentione ab initio, & in ipso venditionis contra-
ctu apposita, aut ex rerum euentu, absque præam-
bula partium destinatione in contrarium deducta:
vtrumque enim casum lex nostra in sua genera-
litate comprehendit.

Sed prioris, ea est ratio, quia licet, quoad ortum
obligationis gabellæ, curandum non sit de tradi-
tione rei venditæ, vt sepe diximus: tamen, quia si
in vno loco partes contrahunt, & in alium rei
venditæ tragitio, & solutio destinatur in eo loco
contraxisse videntur, saltem, quoad contractus
executionem atinet, l. contraxisse, vbi Bart.
notat. ff. de action. & oblig. & declarat Salicet.
in l. multum interest. C. si quis alteri, vel sibi:
& ideo in eo loco, verum forum sortiuntur, vt
adnotat Bald. numero 12. Salyc. n. 27. in
dict. l. multum interest, & lafon. in §. plus
autem, n. 14. & 15. in ritu de action. merito vt
eo loco traditionis gabella debeat, & quoad
eam atinet contractus ille venditionis execu-
tionis ibi mandetur: nec soluator, vbi vere, &
essentialiter contractum, & venditum est, dummo-
do res fuisse ex in loco tempore venditionis, in
quo postea traderetur secus alias vt in dict. l. 1.
quinta.

Nec t aliquid præstat, quod Baldus in dict. l. 18
multum interest, n. 12. quem ibi sequitur Salicet.
in fin. docet: quod si venditio facta est vno loco,
& traditio destinatur in alium, ibi debetur gabel-
la, vbi tradenda res est, nec requirit, quod res esset
tempore venditionis eo in loco, in quem traditio
destinata fuit, provt requirit dict. l. quinta,
quia Bald. hoc decidit ea ratione, quod crede-
ret ex vi statuti requiri ad obligationem gabellæ,
præcedere debere traditionem rei venditæ, provt
expresse dicitur idem Bald. consilio 243. incip.
tempore,

tempore, & melius consil. 253. incip. licet ista al-
legationes, libro quarto, quem refert & sequitur
Tiraq. de retr. lignag. §. 1. glof. 2. n. 48. & 49.

Quinimo, & huiusmodi opinionis retulimus non-
nulla fundamenta, tum iure communi, tum etiam
iure nostro Regio supra dicta questione 7. ac proinde
quasi tunc demum venditio ad eum gabellæ ef-
fectum perfecteretur, cum esset res tradita, tempus,
& locum traditionis animaduertit, vt gabella solu-
atur: ceterum cum contrarium iure Regio nedum
communi attentum, verissimum sit, ac tenendum in
praxi, vt resoluimus dicta quæst. 7. merito vt nostra
leg. quinta, non multum fidat de sola rei traditio-
ne alibi facta, vt ibi gabellam esse soluendam di-
ceret, sed simul rei existentiam in eo loco tem-
pore contractus requisivit, vt latius, Superiora
adducens, considerauit Lassar. dict. c. 4. præcipue
num. 12.

19 Secundi t casus nostræ l. ea est ratio, quia exi-
stentia rei, & subsequuta traditio à principio
non destinata in vno eodemque loco facta præ-
ponderat contractui alibi facto ad vitandas fraudes:
quo fit, vt si hic locus in quo res erat, & tradita est
immunis sit, nulla gabella debetur, quæ tamen
deberetur, si tributarius esset: si autem locus vendi-
tionis immunis, & exemptus sit, locus autem rei, &
traditionis tributarius, soluenda est ibi gabella,
quia ille locus, vbi res erat tempore contractus,
& in quo traditio subsequuta est, inspicendus in
hoc proposito, iuxta dict. l. 5. & in terminis
probat Lassar. dict. c. 4. n. 12. sequitur Gitonda
de gabell. 6. par. n. 32. exemplificans in re mo-
bili vendita, sita in loco alienius Magnatis,
quem dicimus, lugar de señorio, vel libero,
quia non obstante, quod venditio celebrata
sit in loco Regali, debetur in gabella in lo-
co de señorio, vbi res posita erat tempore vendi-
tionis, & tradita simul fuit, vbi existerat,
ex secunda conclusionem d. l. 5. quæ indistincte se
habet, nec obstat exceptio eiusdem l. 5. in 3. con-
clusionem supra elicta, ibi: T si el lugar donde se
entregare no fuere Realengo, &c. quia tantum com-
prehendit casum trinecentum præcedentem, ad
quem iure restringendam esse bene probat Gi-
ronda. vbi supra n. 32. cum segg. Casus autem tertie
conclusionis suprascriptus diuersus est à secundo
eiusdem l. vt patet ex verbis vtriusque supra rela-
tis, vel potius nulla gabella debetur in prædict.
specie, quia cessat fraudis suspicio, ita Azueed. in
dict. l. 5. n. 27.

20 Secundo, t circa præfatam conclusionem sec-
undam deducam ex dict. l. 5. obseruat Lassar.
vbi supra n. 14. & 15. eam intelligendam esse,
quando in hoc Regno venditur res intra hoc
Regnum existens: lecus si ego existens in his
Regnis vendam tibi presentem rem aliquam, siue
mobilem, siue immobilem, quam in alio Regno
haberem, vbi gabella ex huiusmodi venditionibus
Regi nostro non penditur, veluti rem existen-
tem in Aragonia, Portugallia, vel in Italia, aut
Gallia, & eiusmodi, in eumque locum res venditæ
traditio destinatur: nihilominus enim debebo
gabellam in hoc Regno ex generalitate l. 1. tit.
17. hoc lib. 9. quæ non distinguunt res illa ven-
dida existat in hoc Regno, vel extra, cum hic
casus non sit decius in dict. l. 5. idemque è di-
uerso ex contrariorum disciplina dicendum
esse, ait, vt si in Italia, vel aliis partibus exi-
stens rem meam aliquam presentem tibi vendide-
ro, quæ esset in hoc Regno, mobilis, aut immo-
bilis, quamuis in hunc locum traditio eius de-

stinetur, & fiat, nempe, vt nulla decima de-
beat vigore legis Regiæ cum gabella sit onus
consequentium contractus venditionis, vt ait
Baldus in l. 1. n. 4. C. de contrahen. emptio. & in l.
magis puto, §. illud. ff. de reb. eorum, quem refert
Dec. consil. 457. n. 1. & 2. idem Lassar. d. c. 4.
n. 8.

Ego t vero, etsi crediderim mentem legislati-
oris dictæ legis 5. eam esse, vt loquatur de locis huius
Regni (quamuis verius est, eam loqui genera-
liter, quorumcumque locorum) nihilominus tam-
men cetero, idem esse resoluendum in specie præmi-
ssa huius secundæ obseruationis ex identitate
rationis, ac proinde in vtroque casu tenco contra
Lassa. in 1. nempe, vt nulla gabella debeat,
nisi fraus in hoc interuenierit, quia l. 1. tit.
17. hoc lib. 9. loquitur, aut saltem loquitur intelligen-
da est, tantum in venditionibus serui in eodem
loco existentium, in quo venduntur, vt patet, dum
per nostram legem quintam ita declaratur, & in-
terpretatur, aliquid disponerem in rebus alibi exi-
stentibus, & traditis, quam in loco venditionis.
Deinde, quia ibi contractum videtur, vbi traditio
destinatur, & fit, l. contraxisse, ff. de actio. & oblig.
Ergo, si ibi nulla debetur gabella, ipsa in nullo
loco soluenda est, si vero ibi debetur aliqua
gabella, ibi soluenda erit, argumento dict. l. 1.
5. quam in secundo casu Lassar. vt gabella debeat
in hoc Regno, cum in eo existit res. (& tra-
datur ibidem) tempore venditionis extra Reg-
num celebratæ, quo exstante, nulla vis fieri potest,
quod simus in diuersis Regnis, magnam siquidem
correlationem, & coniunctionem habent
inter se venditio vno loco facta & existentia rei
simul cum traditione alibi consistentem, quasi rati-
one rei venditæ existentis in alio loco ibique
traditæ debeat, vel non gabella, sicut in his
Regnis, idem statuitur per d. l. 5. & vbi eadem est
ratio, eadem iuris dispositio locum habet l. illud,
cum simi. ff. ad l. Agui. Item quia à recta actione
deuiare videtur, quod ex re hic vendita, quæ exi-
stet, & traditur extra Regnum, vbi gabella non
debetur, hic soluat, nisi traditio quomodo fieret
in hoc Regno, quia de vno Regno extraneo ad
nostrum Regnum cessare videtur præsumptio
fraudis, de qua in dict. l. 5. scilicet quando de loco
rei res ipsa deferretur tradenda ad locum contra-
ctus intra nostrum Regnum: & præterea iustum
non est, dicere, quod in secunda specie Lassar. ga-
bella non debeat ex re hic existentis, & tradita,
vendita tamen extra Regnum, quæ cum ita tene-
rem, & scripta haberem, inueni postea scribentem
Azueedo in dict. l. 5. n. 27. cum segg. hanc meam
sententiam in vtroque probantem contra Lassar.
vbi supra.

Circa t tertiam conclusionem nostræ l. 5. supra
relatam, quæ habet, que quando se vende una
cosa, que está en otro lugar, con condicion, que
se aya de entregar en otro tercer lugar diferente
de los dos primeros, se pague el alcavala en el
lugar donde venia el vendedor lo que allí vendió,
quando se otorga la venta: plures casus conside-
randi sunt.

Primus est, cum locus venditionis, & locus rei, 22
& locus tertius, in quem traditio confertur, eiu-
dem conditionis sunt: nempe, quod omnia illa loca
sunt Regalia, & tributaria, & hic casus planus est,
vt tunc sit soluenda gabella in loco existentis rei
tempore contractus: eademque decisio seruanda
erit, si omnia illa loca dominicalia sint, simulque
tributaria, quia eadem est ratio.

23 Secundus casus est, qui excipitur ab eadem l. quinta, ibi: *Salvo, si el lugar donde estava la cosa vendida es lugar franco de alcavala: porque entonces la alcavala se ha de pagar en el lugar Realengo donde se entregare, vt retulimus supra.* Cum enim in loco rei potuisset venditor, si vellet, traditionem rei facere, quo casu nullam gabellam debuisset, vt prædiximus, si in alium locum subiectum, & tributarium rei traditionem conferat, nullam videri potest fraudem commississe, atque ita cessat ratio supra considerata, & inspicendus erit locus traditionis.

24 Tertius casus est, quando locus rei non est immunitus, est tamen, cuiusdam domini particularis: cetera vero loca, tam contractus, quam traditionis sunt Regalia, & quomodo casus hic non sit expressus, & nominatim decisis per dict. l. 5. in versiculo: *Mas si lo que se vende, nihilominus tamen eius generalitas eum comprehendit, ac per consequens soluenda est gabella in loco rei etiam dominicali: non enim in ea distinguitur, an ille locus Regius sit, an dominicalis: solumque limitatur, quando locus rei esset immunitus, ita Lassart. d. 6. q. n. 18. quem refert, & sequitur Azeued. in d. l. 5. n. 27.*

25 Quartus casus est positus in d. l. 5. ibi: *Si el lugar donde se entregare no fuere Realengo, y fuere de señorio, de que nos no cobraremos alcavala, se pague en el lugar Realengo mas cercano del lugar de señorio donde se entregare, con el quatro tanto de la tal alcavala, vt supra diximus: cuius legis iustam rationem, inquit Lassart. vbi supra. n. 19. se non percipere, & quod nulla sibi sit dura lex est in toto quaterno gabellatum, sed quod ita scribitur, seruanda erit, l. profpexit, ff. qui, & à quibus, & circa eius rationem aliquid legislatoris experientia tribuendum esse, vt circa l. non omnium ff. de legibus, eleganter aduertit Dominicus Soto libro 1. de iust. & iure, q. 5. art. 2. in fin. tamen si Azeued. in d. l. 5. n. 26. miretur in hoc Lassart. dicens, ex conclusionibus, limitatione, & sublimitatione, de quibus ibi per cum remanere illius l. literam, & materiam clarissimam.*

26 Quintus est casus, quando res est in loco franco, & in alio venditur, & in alium quoque locum francum traditio eius confertur rei gestæ commodiorem: & quidem nullam tunc temporis gabellam debent, patet: quia nulla fraus, siue malicia venditoris considerari potest in hac specie contra gabellam, cum possit, si vellet, rem tradere in loco franco, vbi ipsa erat, & ita à gabella excusari: Non igitur peccant meretur, nec gabellam soluet: ita Lassart. d. c. 4. n. 20.

27 Sextus casus est, omnisus etiam à dict. l. 5. nempe, quando res est in vno loco, & in alio venditur, nulli autem traditur, vt quia per emptorem remissa est venditori traditio donationis causa, & tunc in loco contractus debent gabellam, esseque ibi soluendam, probat Lassart. d. c. 4. n. 21. & 22. vbi limitat, nisi locus ille contractus esset immunitus, & non de expressis in libris Regiis, quia tunc gabella debebitur in loco rei, ex l. 4. tit. 20. hoc libro 9. sed Azeuedo in d. l. 5. sub n. 26. in vers. quid tamen, rectius asserit meo iudicio, quod Lassarte in eo præsupponit quid impossibile: nam sine venditor rem tradat, siue emptor eam capiat sua auctoritate, vbi eam capit, confertur traditionem fieri, & sic ibi soluetur gabella.

Septimus casus est, quem supra exposuimus 18 in quaestione precedenti de venditione facta inter absentes per nuntium, vel epistolam.

Octauus est casus in venditione meo nomine per alium facta, sine tamen mandato meo, me alio loco existente, & ratificante: in quo proculdubio dicendum est, ibi celebratam esse intelligi venditionem, vbi ratificata est, ex traditis per Tiraquellum de retractu lignag. §. 1. glof. 10. n. 68. & in terminis Lassart. vbi supra. n. 24. vbi quod si tradita est res in loco ratificationis, ibi proculdubio debebitur gabella, quia concurrunt contractus, & traditio eo in loco si vero tradita res sit in loco, vbi res erat tempore ratificationis alibi facta, ibi erit decima soluenda, concurrente excellentia rei, & eius traditio in eodem loco, iuxta d. l. 5. in 2. concl. supra ab ea elicitur.

In casibus autem superioribus, in quibus traditio gabellæ acquisitionem operatur, non sufficit ad id constitutum possessionium: sed adhuc inspicenda est in hac materia realis traditio, quæ postea sequuta fuerit: cum enim præfata l. 5. loquatur de traditione, vt patet, ibi, *entregandose*, de naturali traditione intelligenda est, quia verba legis naturaliter debent intelligi, non vero per fictionem, & argumento tex. in l. filio, quem pater, ff. de lib. & postu. & l. qui habent, ff. de iur. Anto. Gom. in l. 70. n. Taur. 17. & cum lex requirit traditionem realem, constitutum non sufficit, vt ex communi sententia resoluti Tiraquell. de iur. consil. possess. limitation. 11. Vnde nec laudemorem acquisitionem operatur, vt per Tiraquell. ibi, *limitatio* 27. & vtrumque refert, & sequitur Lassart. d. c. 4. n. 25. qui ex his, & aliis fundamentis iuridicis hanc declarationem in terminis, de quibus agimus, sequitur, & probat.

Nec obstat, quod per actum fictum, vera, & iuridica possessio cauetur, sicut ex actu vero, l. quod meo, §. si venditorem, vers. aut si vicinum, ff. de acquir. pos. Ant. Gom. in l. 17. Taur. n. 15. vers. 1. quia, & in l. 45. Taur. n. 45. l. 6. tit. 30. p. 3. quia respondemus, quod licet hoc ita verum sit, nihilominus actus hic constituit, vel per aspectum oculorum est fictus, de quo non loquitur dict. l. 5. sed de vera & naturali traditione rei: vnde licet per actum fictum acquiratur vera possessio, dict. l. 5. non agit simpliciter de possessione, sed de traditione, quæ traditio de naturali intelligenda est, non vero de ficta, vt prædiximus ob euitandas fraudes.

Nonus casus est, vbi quis promissit, aut vendidit in provincia, sub conditione quæ Romæ, vel alibi implenda est, provt fuit ibi impleta, nam non videtur ibi contractisse, sed in loco conventionis, iuxta gloss. fina. in l. si vxor ff. de iudic. argumento l. filius familias, ff. de verborum oblig. esseque communiter approbata illa glossa, secundum Lassart. dicto c. 4. n. 28. vers. dum, & illius, §. ideoque debetur gabella in loco, vbi contractus est initus, non in loco conditionis, vt per Firmianum de gabellis in 5. par. princ. q. 11. n. 18. & iterum 6. par. q. 1. n. 1. cum seq. vbi alia multa in id congerit: atque etiam in 5. par. 8. par. princ. q. 27. n. 44. vol. 1. n. diuer. Doctor. & Tiraq. de retr. lignag. §. 1. glof. 10. n. 44. & Lassart. vbi supra.

Hinc merito dixit Bald. in l. 1. ad fin. C. de nundin. quod si ex statuto non debet solui gabella ex contractu facta in nundinis, si in illis fiat contractus conditionalis, cuius conditio extet post nundinas, non debetur gabella inspecto tempore,

tempore, & loco contractus, non conditionis: Ita enim refert, & sequitur Arctin. in l. hares quando que col. vi. ff. de acquir. haredit. vbi id dicit singulariter, & consi. 11. procedendum est breuiter col. 1. idque venissimum est secundum Tiraq. vbi supra.

Deducitur etiam ex supradictis, quod gabella contractus conditionalis debet solui gabellario, qui est tempore contractus celebrati, non vero ei, qui est tempore conditionis existentis: ita Firmianus dicit. 6. par. in princ. 1. vers. ex quo inferitur, ac per consequens soluenda est gabellario loci contractus, non vero loco conditionis impletæ, vt patet ex supradictis.

Sed & alij casus deducuntur ex conditionibus, del encabecamento general de los Reynos, præcipue ex cap. 48. cum seqq. politis ad finem huius operis, §. que vt leges obseruari debent, ex traditis per Menchacam. lib. 3. de success. creation. §. 28. n. 28. vers. illud autem controuersum est, quem refert & sequitur Lassart. d. c. 4. n. 28. in princ. sed & idem Menchac. lib. 1. §. 9. n. 8. vers. denique agit de intellectu, dicit. c. 48. Alij, etiam quamplurimi casus sunt, pro vt cuiusque ciuitatis, & locorum iure iurisdictionis, ac territorij pacta, & conuenientia faciunt, quas index, & aduocatus videre debent, cum casus sibi occurrat ad indicandum, & consulendum, vt canet Lassart. d. n. 28. ante d. vers. dum, & illius.

Nunc vero dict. l. 5. limitatur primo in casu l. 6. tit. 17. hoc libro 9. nempe in los paños que por mar se llevan a vender a la ciudad de Sevilla, que después de entrados en su Arceobispado, o al Obispado de Cadix, antes que lleguen a Sevilla, que el alcavala de la primera venta, no se ha de pagar al arrendador del lugar do se hizo la entrega, y celebra la venta, como se auia de pagar segun lo dispuesto en la dicha ley, §. fino que espere el arrendador Real de la renta de la mercaderia de los paños de la ciudad de Sevilla, aunque en ella no se aya celebrado la venta, & per præd. l. 6. hoc tenet Girond. de gabell. 6. p. sub n. 36.

Secundo casu fallit nostra l. 5. dispositio, en el vino que se carga en el Arceobispado de Sevilla en el rio de Guadalquivir, que aunque niegue por el que lo carga, auer se comprado, o vendido allí, si no muestra auer pagado el alcavala adonde se enuasa, se paga en Sevilla, l. 5. tit. 19. hoc libro 9.

Tertio casu fallit, en quanto a los paños picotes, sayales, frisas, y otros qualesquier paños, que todas las personas tuuieren por trato de obrar, y hazer en qualesquier lugares de estos Reynos: que si los vendieren fuera del lugar donde los labraron, si no muestran por testimonio de escriuano publico, tomado por mandado del iuez, y con iuramento de ambas partes en el lugar donde se labro, auerlo vendido en lugar Realengo dentro de tres dias, y que allí pagaron en alcavala, o que los vendieron en ferias, o mercado franco, por franqueza asentada en los libros de lo saluado, denen el alcavala en el lugar do los labraron, aunque los ayan lleuado a vender, y se ayan vendido fuera: iuxta l. 17. tit. 17. hoc libro 9.

Quarto casu fallit, en los vendedores que venden en ferias, o mercados francos, o en lugar franqueado, o en que se haga suelta alguna por franqueza no asentada en los libros de lo saluado. Porque pagan el alcavala de lo que ansí venden en sus tierras, donde son vezinos, aunque lo ayan vendido en las tales ferias, o mercados, o lugares francos, vt in l. 4. tit. 20. hoc libro 9. que quotidie in præxi obseruatur, vt supra diximus, y los

compradores tambien pagan el alcavala en el lugar donde lleuan lo que ansí compraron en las tales ferias, o lugares francos, en todo, o en parte, vt in dict. l. 4. T si la franqueza es por autoridad del señor del lugar, y no por el Rey pierden tambien las mercaderias, vt in l. 5. tit. 20. hoc libro 9.

Quinto casu fallit, en aquellos que meten mercaderias en las ferias do se paga alguna alcavala, y por de fraudalla las sacan de allí. Porque estos, si dentro de vn mes de como las sacaron, las venden fuera del lugar donde moran, pagan el alcavala en las tales ferias de do sacaron las tales mercaderias, con el quatro tanto, y no se deuen en el lugar donde se entregaron, o vendieron, vt in l. 30. tit. 19. hoc libro 9.

Sexto casu fallit, en los carniceros, que traen de fuera comprados ganados viuos para sus carnicerías, que si no muestran carta de pago signada de escriuano publico, de como pagaron el alcavala en el lugar do dixen, que se compraron, han de pagarla en el lugar de sus carnicerías con otro tanto mas, vt in l. 7. tit. 19. hoc libro 9. T si compran ganados viuos, del lugar do viuen y son carniceros, o de su termino, estan obligados a hazer las diligencias, que mandan las leyes 6. y 8. del mismo tit. 19. lib. 9.

Septimo casu fallit, en aquellas personas, que lleuan, y sacan, o quieren sacar de algun lugar las mercaderias, que si no muestran auerlas comprado en otro lugar, o que las sacaron, y traxeron de sus casas, pagan el alcavala con el doblo, de lo que assí quieren sacar, y sacan en aquel lugar. l. 3. tit. 19. lib. 9.

Octavo casu fallit in casu l. 34. eiusdem tituli, & 46 libri, nempe, en los mercaderes, o recuersos, que traxeren bestias de albarda, o mercaderias de qualquier lugar para el lugar donde viuen, que sienten requeridos, por ante escriuano, por el arrendador de aquel lugar donde viuen, aguien pertenece la renta de la alcavala de lo susodicho, le diga y declare, donde traxo aquellas cosas, y que le muestre como se pago el alcavala de ello en el lugar donde lo sacó, siendo la bestia, o mercaderia de quatro mil maravedis arriba, estan obligados a mostrarla por testimonio signado de escriuano publico, dentro de tres dias después del requerimiento, como se pago el alcavala en aquel lugar donde lo sacaron, con iuramento de que el testimonio es verdadero, y que en ello no huxo cautela, so pena de pagar el alcavala de aquello que se traxo al arrendador que le hizo el requerimiento excepto siendo la cosa de menor valor de quatro mil maravedis.

SVM MARIA.

- Gabella ex venditione rei in genere generalissimè, quo in loco soluenda sit? & in numeris sequentibus resoluitur in loco contractus esse soluenda n. 7. limitatur num. 8. in promissione de vendendo.
- Genus generalissimum nec possidetur, nec est in dominio alicuius.
- Gabella ex venditione generis generalissimè videtur debent in loco quo destinata fuerit traditio, ampliatur duobus modis, n. 6. post princ. sed contra n. 7. limitatur n. 8.
- Non entis, & non apparentis nulla sunt species, nec qualitates.
- Venditio generis generalissimè, non reputatur contra

contractus venditionis sed quidam contractus innotinatus, quousque traditione rerum reducatur ad venditionem.

6 Contractus quo quis videtur, ubi solutio faciendâ destinatur.

QVÆSTIO CV.

Quo in loco debeat gabella ex venditione rei in genere generalissimo? in l. 5. tit. 17. libro 9.

1 Quæstionis huius exemplum figitur, in venditione rei, quæ non habet locum existentia tempore contractus, videlicet, quando se vendit tantas haneas de trigo, cenada, ceneno, o de salo, arrobas de azyte, vino, & similia, consentientium in pondere, numero, & mensura, sin señalar de trigo, cenada, ceneno, & similia, quæ constitum in specie, ni tenga lugar al tiempo del contrato? Genus namque generalissimum, nec possidem, nec est in dominio alicuius, nec loco circumscriptum Bald. in l. 3. in princ. ad fin. C. commumia de leg. & ideo ex quocumque loco detur, debitor liberatur, l. ubi autem in princ. ff. de verbor. oblig. & vsque ad realem traditionem non reducitur, ad speciem, nec habet circumstantiam loci, l. cum incertus, ff. de leg. 1.

3 Quare videtur propositæ quæstioni respondendum, gabella in eius specie deberi eo loco, quo destinata fuerit traditio, ubi enim pacto locus conceditur, quom natura habeat, l. cum res leg. ff. de leg. 1. quoniam enim soluta & recepta fuit,

4 nulla eius erit certitudo, & non entis, & non apparentis nullæ sunt species, nec qualitates, l. 2. ff. de usufruct. Bar. in l. 1. in fin. ff. de cod. tit. & eius qui in propinquitiam, quas vero ff. si corr. pet. & ibi

5 Doctores: & denique, quia venditor rerum in genere generalissimo non vendit plus ab initio, quam suam obligationem tradendi eas res, & ideo non reputatur is contractus innominatus, quousque traditio reducitur ad venditionem, & huiusmodi fura, & actiones illius sunt loci, ubi exigi de facto, & solui debent, l. ex facto §. rerum ff. de har. instit. l. quaro, ff. de soluis. Rom. in l. si constante, §. fin. ff. soluto matrimonio, & alios allegans Tiraquel, de rer. lign. §. 3. §. glo. 3. n. 16. & 17.

6 Probatur etiam, quia ibi dicitur, quis contractus, ubi solutio faciendâ destinatur, l. contractus, ff. de action. & oblig. Tiraquel, de rer. lign. §. 1. §. 1. n. 46. & 47. ubi locum traditionis esse attendendum ad solutionem gabbellæ probat.

Et hæc prima opinio, si vera est, procedit etiam, si postea partes noua voluntate locum traditionis rei constitutum, sine destinatum alterassent, esset enim in fraudem, & ideo debere gabella in loco prius traditioni destinato, arg. d. l. 5. tit. 17. hoc lib. 9.

Procederet etiam eadem opinio, licet in contractu ipso venditionis, locus traditionis destinatus non esset, quamuis enim tunc videbatur, attendendum esse locum contractus ad hoc, ut ibidem gabella debeat, & soluenda sit, ut voluerunt Abb. & Felin. in c. fin. de foro comper. videtur potius attendendus traditionis locus, qua venditio perficitur.

7 Nihilominus tamen in utroque casu veritas, & firmitus videtur contrarium tenendum, &

resolendum in praxi: imo, quod in loco contractus gabella debeat, & soluenda sit in specie nostre quæstionis, siue in venditione distinctur locus traditionis, siue non assignetur, sed simpliciter fiat venditio: primo, quia aut constat de mente partium, licet expresse id non agatur, ut sæpe contingit, quod in loco venditionis traditio fieri debeat, & tunc res est clara, quod cum contractus, & traditio rei venditæ in eodem loco concurrant, ibidem gabella solui debeat, ex dist. l. 5. in princ. & ex supr. quæst. proxime præcedenti late resolutis: si vero id non constat, & in dubio idem intelligendum est, nempe, ut in loco contractus fiat solutio. Ergo ibidem soluenda est gabella.

Dubium remanet, quando expresse partes traditionem in alium locum destinauerint, vel id sufficienter constat: & adhuc in hæc specie verius esse credo, quod gabella debeat in loco venditionis, quia gabella in his Regnis debetur ex ipso contractu venditionis valido, & perfecto per consensum simultaneum vtriusque contractantis, non expectata rei traditione, nec pretii solutione, ut supra non semel diximus: traditio igitur postea subsequuta ex pacto partium, vel abique eo, non immutat, nec alterat naturam, & originem obligationis gabbellæ à principio contractus in præiudicium tertij, cui ius fuit acquisitum, nec tunc videtur considerandus locus traditionis, iuxta dispositionem dist. l. 5. tit. 17. hoc libro nono, quia ipsa hunc casum nostre quæstionis omisit: non enim his videtur esse de contentis in ea, ergo decidi debet ex generali regula, l. 1. tit. 17. hoc libro 9.

Tunc tamen traditio in proposito consideranda esset, cum à principio contractus venditionis proprie, & perfecte non esset celebratus, sed tantum esset facta quædam conventio de vendendo rem quandam in genere generalissimo, certo loco tradendam: tunc namque in loco traditionis videtur celebratus contractus ipse venditionis, ibique esset soluenda gabella: secus vero si hic pure, & perfecte, quoad verba, & simultaneum præsentem ambarum partium consensum venditio celebraretur licet solutio, & traditio alibi destinaretur fienda eius rei, nempe: quæ nullum locum habeat existentia tempore contractus: quia tunc locus ipse contractus attendendus est, cum ex eo ipso contractus debeat gabella, iuxta decisionem generalem dist. l. 1. tit. 17. hoc lib. 9. Quod si res vendita eiusmodi esset, quæ certo loco circumscripta, ut in quæstione proxime præcedenti, tunc seruanda esset dispositio d. l. 5. & que latius petra tractauimus circa eius intellectum, & praxim in quæstione supradicta, proxime præcedenti: In hæc enim præsentis quæstione agimus de venditione rei in genere generalissimo consistentis, quæ nullibi circumscripta, & ideo merito, ut ea decidenda sit per regulam d. l. 1. non nero dist. l. 5. cod. tit. 17. hoc lib. 9. cum ea l. 5. eo casu, ut patet, non loquatur, ergo decidenâ venit per dist. l. 1. quæ generaliter loquitur in quocumque rei venditione, ut statim debeat, & exigi possit ex ea ab ipsis venditoribus, in qua nulla consideratio sit traditionis. Ergo debetur gabella in loco contractus, ut probauimus.

SVMARIA.

- 1 Gabellario cui debeat gabella fructuum futurorum venditorum, & num. seqq. resoluuntur, num. 8.
- 2 Substantia rei venditæ, quando est futura, qualitates quoque eius (hoc est) locus & tempus huiusmodi esse debent.
- 3 Venditio fructuum, vel futurum omnino futurorum non purificatur donec fructus sint percepti, nisi quando venditur actus percipiendi fructus, quia tunc venditor emi ipsorumque videtur dicendum in venditione fructuum vel futurum non omnino futurorum, ut in n. 4.
- 4 Fructus pendentes pars fundi sunt.
- 5 Ancilla prægnans non iudicatur pro duobus, nec etiam post partum, si mater alit filium, lactem ei præstando, & desinunt esse eadem res mater, & filius: ut in n. 7. ubi, quod tunc temporis venditæ matris, filius quoque venditæ intelligitur, & accessorius.
- 6 Venditio fructuum pendentes, vel immaturorum, vel eius quod perceptum fuerit ex tali fundo, est pura, & ideo periculum, & commodum tunc pertinet ad emptorem.

QVÆSTIO CVI.

Gabella fructuum futurorum venditorum cui gabellario debeat?

1 Vt modo, quid dicendum sit in proposito loci de fructibus futuris venditis, vel de fructibus animalium, vel lanarum, anni proximi venturi, cuius loci, & temporis gabellario debeat gabella huius contractus? De fructibus futuris venditis alicuius fundi vel vineæ late egimus supr. q. 8. n. 1. §. ver. ex prioribus resolutione: sed quia hic est proprius locus huius quæstionis, nonnulla in hoc suo loco agemus de vtriusque à priori resolutione non resiliens, in hunc eandem confirmans, & amplius declarans, imo, scilicet, modum.

2 Nempe, quia quando substantia rei venditæ est futura, qualitates, quoque eius, hoc est locus, & tempus) huiusmodi esse debent: non enim ipse subsistere possunt absque subiecto l. 2. ff. de usufructu. Bart. in l. 1. in fin. ff. eodem titulo, & ita cum substantia rei est incerta, qualitas quoque eius incerta est, Bald. in l. liberi num. 9. C. de oper. liberti. si igitur tempore venditionis res vendita futura est locus eius esse tunc non potest, ut eidem conuenire possit dispositio localis, l. 5. tit. 17. hoc lib. 9. Ut igitur in specie præmissa, venditio ipsa est in suspensio & intrinsece conditionalis, si fructus venditi nascantur, l. 1. §. si ff. de condit. & demonstratio. l. nec emtio de contrahen. emtio. ita etiam, & per consequens, qualitas, & circumstantia, hoc est loci & temporis in suspensio quoque esse debet.

3 Hæc autem procedunt, & locum habent, in venditione fructuum vel futurum omnino futurorum, in illis etenim venditio non purificatur, quousque fructus sint percepti, antequam percipiantur, nisi quando venditur actus percipiendi fructus, quia tunc videtur emi spes, ut tenet Bart. in l. eodem ferro §. qui maximos, n. 2. ff. de public. & vectig. præmaxime, si fuerunt venditi ad numerum, pondus, vel mensuram, quia tunc venditio non perficitur vique ad

numerationem, pondus, vel mensuram, l. sepe, §. in iis, ff. de contrah. emtio. locus igitur horum fructuum percipiendorum, & tempus percipiendi eorum erit tunc temporis inspiciendum, quoad solutionem gabbellæ: sique locus lane futuræ venditæ erit, ubi tendentur ones, & arctes, & ab eis lana separatur, ac deficiet esse vicera animalis: non vero ubi antea errauerint, & locus agnotus, adonde despus de nacidos, y deste rados de las madres se pueden dar, y entregar al comprador, porque antes no son perfectos, ni separables de sus madres, y así han de estar en tal perfeccion, que sin ellas commodamente, segun la costumbre del lugar, se puedan sustentar de porfi, apartarse, y entregarse: y pues el tal apartamiento se purifica el contrato de la primera perfeccion, y se podrá pedir la entrega. l. nihil petis, ff. de reg. iur. Porque el contrato que se hizo de venta de los corderos, que nacieren tal año: trata como de cosa separada de las madres, y así no se puede verificar, ni se verifica, sino quando estuieren los corderos para apartarse de las madres para entregarse, conforme a la costumbre de la tierra: entonces pues, y en aquel lugar donde entonces anduieren, y estuieren parece de deuera y ha de pagar el alcauala.

Idemque videtur dicendum eadem ratione in venditione fructuum, vel futurum non omnino futurorum, sed quod incepissent, iam esse in rerum natura initiatiue, non autem complete, videlicet, cum venduntur fructus demonstrati, vel partus ouium grauidarum, & similia rerum, tunc enim si euentus, vel ius percipiendi non venit in contractu, ut res vendita, de quo infra agemus n. 5. Sin vers. caeterum, sed predicti fructus, & partus venduntur vel separati, hoc est, parâ quando fueren separados, y cogidos del suelo, y los partos nacidos perfectamente: erit etiam venditio intrinsece conditionalis, quæ conditio tacite inest, scilicet, si nascantur, ut in dist. l. 1. §. si ff. de condit. & demonstratio. l. nec emtio. ff. de contrah. empi. & tunc demum habebunt suum locum, quando huiusmodi fructus percepti, & separati fuerint à solo: & lana, & agni fuerint separati non vero illum, quem ante separationem habebant: tunc fructus namque pendentes pars fundi sunt, l. fructus pendentes, ff. de rei vendit. l. fin. §. pen. ff. de his, que in fraud. cred. nec partus alia iudicantur, quam matris ante natiuitatem perfectam, eius temporis, quo à matre separari possunt, & solent, Doctores in l. qui in viro, ff. loc. Anania in c. siue el segundo, n. 11. de homicid. tunc nec ancilla prægnans pro duobus indicatur, in racione, la segunda, ff. ad leg. falcid. tunc etiam post partum, si mater alit filium, lactem ei præstando, desinunt esse eadem res mater, & filius, ut per Anton. Gomez lib. 2. variarum resol. c. 2. n. 14. ubi, quod tunc temporis, venditæ matre, filius quoque intelligitur venditus, ut accessorius, &c. Tunc venditio ouium, o vacas prætiadas, luego se debería el alcauala de todo al lugar donde pertenece, por ser todo una misma cosa que se vende juntamente de presente, y no frutos, ni partos futuros de porfi.

Cæterum si vendantur fructus futurus, vel immaturi, vel quod perceptam fuerit ex tali fundo, vinea, vel terra, cum hæc sit venditio, ut de præsentis, quia venditur id, quod est, ut est percipiendi, & euentus, quæ est venditio pura statim, nec suspenditur in euentum, & successum futurum, & ideo periculum, & commodum ex tunc

tunc pertinet ad emptorem, Bart. in dist. 5. qui maximas, n. 1. per l. fistulus in fin. ff. de contrah. emptio. & in l. qui pendentes in fin. ff. de actio. em. late Anto. Gom. d. c. 2. n. 7. ad fin. Idemque videtur etiam esse, quoties emptor, huiusmodi fructus sic emptor, vel conductus, eos deberet cultivare suis expensis, & periculo, hoc enim est emere spem, que semper est, ergo tunc temporis, hoc est, venditionis, & in loco eius debebitur statim gabella: iuxta supradict.

Ego vero non video congruam rationem differentie inter hunc casum, & proxime præcedentem in versic. idemque videtur dicendum, n. 4. & ideo in utroque censetur indistincte tenendum, gabellam deberi, & solvendam esse gabellario temporis, & loci venditionis fructuum non omnino futurorum, sed demonstratorum, & partus omnium graduatim, quia iam perfecta est venditio illius spei demonstrata: secus, quando fructus, & partus sunt omnino futuri, non vero pendentes, neque demonstrati vilo modo: quia tunc servandum est, quod prædictimus in princip. huius questionis, & in d. q. 8. quod tunc quoque probamus.

SUMMARI A.

- 1 Gabella lana, vel futuum futurorum gregis depascens ordinarie in uno loco, deducta in alium diversum ad consursum quo loco debeatur? & num. seq. distinguitur, num. 2. cum seq. limitatur num. 8. quando id ex iustis causis fieret.
- 3 Contractus, quando bifariam fieri potest, possunt contrahentes eligere viam, quam maluerint, nisi quando adest præiudicium & fraus contra legem, quia tunc via eligenda debet esse bona fide, & absque animo fraudandi legem, & qua alias non esse eligenda, vt in n. 4.
- 5 Contra legem tunc fit, cum quando quis id faceret eo animo, & consilio principaliter, vt eam circumveniat: secus alias.
- 6 Ratio quando vnica cuiusvis facti tantum reddi potest, illa habetur pro expressa.
- 7 Animalia pregnantia deducere de vno territorio ad parandum in alio, est fraudare statum, præcipiens, quod pro animali nascenti in territorio primo solvatur vnus solidus domino loci, & ideo debetur idem solidus, licet nascatur in alio diverso territorio, ad quod fuit deducta mater, vt pareret.
- 9 Fraus contra legem, vel statutum fieri non censetur, quando aliquis id fecit non principaliter, & directe, vt retractum fraudaret, sed vt sibi prospiceret, ne forte aliud damnum indebitè pateretur.

QVÆSTIO CVII.

An fraus fiat in specie quæstionis præcedentis ex transmissione peccorum in alium locum diversum?

Quæro t modo opportune ad proxime immediate præcedentia, quid si vendita lana, vel futuum animalium futurus, & tempore proximo confusa, vel partus, dominus gregis tendenda, vel paritura, eam extraheret, & portaret in alium

locum diversum ab eo, in quo pascatur ordinarie, & de assiento, an dicatur hoc fieri in fraude gabellarij primi loci, ita, vt habeat locum decisio, l. 5. vir. 17. hoc libro 9. in versic. mas se lo que se vende, & vbi deciditur: Que se lo que se vende no es la en el lugar de so haze la venta, sino en otro, y se vende con condiccion, que se aya de entregar en otro lugar diferente, que el alcalala se pague en el lugar donde tenia el vendedor lo que assi vendio, quando se orogo la venta?

Videtur namque prima facie, casum nostræ quæstionis diversum esse ab specie d. l. 5. in verbis præcitatis. Illa namque lex loquitur, quando la mesma cosa que se vende separada se passa de un lugar a otro, para entregarle: nos vero, quando non ipsa res vendita, sed eam continens, como es el carnero, o la oveja, antes que se traiga, quitose para, se passa a otro lugar: y esto no son dos cosas, sino vna misma, & gabella debita ex fructibus per se venditis, non debetur, quando fundus venditur cum fructibus pendensibus, quia tunc non sunt fructus, sed pars fundi venditi, vt in l. fructus pendentes cum similib. ff. de rei vendic. Præterea cum hac, animalia necessario ad pascendum pro sui sustentatione vagentur, & quandoque mutant diversa territoria, non est fraudi tribuendum, quod necessitate cogente fit, argumento l. Casar. ff. de public. & vtilit.

Nihilominus tamen in proposito, distinguendum esse censco, quod si grex tempore contractus pascatur de estantia ordinaria in aqual lugar, sin destinacion de mudar lugar, veluti in termino domicilij: si de alio se sacasse, o lesasse sin necesidad para otro diverso lugar a solo traiguarlo, o a parir, y volverse luego al dicho termino, tunc clare diceretur constare, huiusmodi mutationem, & novitatem fieri in fraudem gabellarij primi loci, ac proinde illi nocere non debet, nec alij præfata extractio prodesse.

Quævis enim hæc electio loci ad tendendum oves, vel vt ipsa pariant, videtur esse in voluntate domini gregis, ac proinde suo iure vtendo, nemini videatur iniuriam facere, t sic ut alias dicitur, quod quando contractus bifariam fieri potest, possunt contrahentes eligere viam, quam maluerint, argumento eorum, que tradit in l. 104. vbi inquit, quod vasallus nullam fraudem facit patrono, si etiam de industria amittat viam, ex qua iura feudalia oriuntur, & eligat aliam, ex qua nihil, vel minus debeatur, dummodo vere eligat, quoniam per huiusmodi iura, & consuetudines nulla lex, nulla restrictio est imposita libertæ voluntati contrahentium.

Nihilominus tamen, quando adest præiudicium, & fraus contra legem, via eligenda debet esse bona fide, & absque animo fraudandi legem, & quæ alias non esset eligenda, vt per Tiraquel. in præfatione de vtroque retr. n. 77. t vbi tunc demum dicit fieri contra legem, quando quis id faceret eo animo, & consilio principaliter, vt eam circumveniret: secus alias: & in proposito finis fraudandi legem constat ex defectu alterius causæ extrahendi gregem, siue pecus a loco suo, quam fraudandæ legis, quando enim, cuiusque facti vnica tantum ratio reddi potest, illa habetur pro expressa, iuxta glossam communiter approbatam in l. quamuis, verbo curavit, in versic. nam ob quam C. de fideicommiss. vt per Padill. ibi n. 18. Molin. de Hispan. primogen. lib. 1. c. 5. n. 9. Nec contentitia alia ratio, siue scilicet admitti debet,

QVÆSTIO CVIII.

De venditione facta in confinio duorum oppidorum, quo in loco debeatur gabella?

Quæro, quo in loco debeatur gabella rei vendita, & tradite in confinio duorum oppidorum, videlicet, en el lindano padron de dos terminos, o en mitad de una calle que parte termino en la jurisdiccion de un lugar de los señores? Et respondeamus in hac specie solvendam esse Gabellam vtriusque loci dominis, vel gabellariis pro dimidietate: idemque erit in mari en el parage, vt per Angel. in l. sano si maris ff. de iniuriis, ex gloss. in c. vbi periculum, §. porro de elect. lib. 6. in verb. territoria, t vbi inquit gl. quod quando Summus Pontif. moritur in mari, Cardinales debent convenire in civitate, per quam locus ille maris distinguitur, & si non distinguatur per aliquam civitatem, in viciniori id est faciendum, se qua gl. per Roderic. Suarez alleg. 17. in princ. & late per Felin. in c. Rodolphus n. 7. de responsi.

Cautus tamen debet esse gabellarius vnus territorij stantis in confinibus, quibus pro dimidia parte debetur gabella, quod eam exigere tenetur, antequam debitores exeant de territorio suo, & inuent in territorio vicinum, vt seruat vbi, & secund. Bertach. de gabell. in 6. p. n. 14. in fin. vol. 1. tr. divers. Doct. in antiquis, fol. 26. quem refert, & sequitur Aviles c. 5. 2. Præ. in gloss. en la tierra, n. 3. & Girond. de gabell. 6. par. n. 64. vbi hoc verum intelligit, quandoquidem pro exigenda debita gabella nemo potest hodie, attento iure Regio, conueniri, nisi in loco vbi habitauerit, & fuerit vicinus, vel in capite illius iurisdictionis intra tres leucas per textum l. 2. tit. 7. hoc libro 9. vbi alia in proposito declaratur.

Quod t si res vendatur in hani ibidem existens, debetur gabella in loco, vbi est portus, si res existit in portu extra portum vero debetur in termino loci, cui mare adiacet, vbi fuerit celebrata venditio mari propinquiori: is namque dicitur de territorio, cui mare adiacet, vt per Felin. in d. c. Rodolphus n. 5. t debetur enim gabella de rebus in mari venditis, sicut in terra de rebus in ea venditis, Bald. & Salic. in l. 3. C. de nau. favor. Bertachin. de gabell. 1. par. q. 6. & in 6. par. n. 10. quos refert & sequitur Girond. dist. 6. par. n. 60. De venditione autem facta per nuntium, vel epistolam, quo in loco sit solvenda gabella, diximus supra alia quæstione.

SUMMARI A.

- 1 Gabella cui loco debeatur ex duobus domiciliis, qua quis habet? distinguitur n. 1. & seqq.
- 2 Domicilia duo potest quis habere.
- 7 Vendens vicinus ex oppido non libero armenta, vel pecora, necve in loco, vel macello libero, vel vbi aliqua sit quitatio, vel gratia, gabellam solvere tenetur integram in loco, in quo degit, vel in quo vicinitatem habet, quod si vterque locus sit immunitus a solutione gabella, nulla debetur.

quia in hoc ipso, quando de alia rationabili non constat, consistit fraus, animulque fraudandi legem, & similibus fraudibus iure obuiandum est, & cum hi §. si cum la. ff. de tran. act. l. fin. §. fin. ff. de suspens. tut. T si solo estar trata de vender una cosa, la ley tiene por fraude salir de una feria a perficionar la venta, y entregar la cosa en otra parte, vt in l. 3. tit. 19. hoc libro nono, a fortiori lo fera hazer esto desfuera de hecha la venta, t & ita merito Bartol. in l. cum satis, n. 13. C. de agricol. & cens. lib. 1. r. ex glossa ibi verbo in subole, in versic. item daretur occasio, inquit bene notandum ad statuta dicentia, quod pro animali nascenti in territorio Perusino debeat solvere dominus vnus solidum, si habens animalia præstantia, ducit ea, vt pariant extra territorium Perusinum, non euitat propter hoc solutionem, quia in fraudem exit l. ex factis, la grande. ff. de hered. instituen.

Cæterum t si grex (& nunc intrat secundam membrum nostræ distinctionis) deducta fuit ex vno loco, vbi exitebat ad tempus, quod iam erat expletum, vel quia casu ibi aderat, non vero ex proposito: vel etiam, quia locus recolligendi lanam, erat in alio termino, & domino deducenti fuit vile, vel necessarium deferre oves, vel arictes alibi tendendis pro euitandis expensis portationis lanæ, vel si ex loco ordinario pastus deducta fuit grex, & alibi delata, ob euitandam pestem, aliudve damnum, vel molestiam, quæ spectabatur contingere existentem in eodem loco, vel ob aliam similem causam exclusiuam fraudis, eiusque suspitionis, tunc hoc potius bonæ fidei, quam fraudandi fini tribuendum est ob necessitatem contingentem, argumento dist. l. Casar. ff. de public. & vtilit. vt tradit Tiraquel. vbi supra. 9 in præfatione de vtroque retractu, n. 77. t dicens, quod fraus contra legem, vel statutum non censetur commissa, quando aliquis id fecit non principaliter, & directe, vt retractum ipsum fraudaret, sed vt sibi prospiceret, ne aliud forte damnum indebite pateretur, quia cum actus non delinatur directe ad finem, siue effectum fraudandi legem, sed ad aliam, licet incidenter, ad eum finem perueniant, non censetur esse prohibitus, nec factus in fraudem, de quo etiam supra diximus.

SUMMARI A.

- 1 Gabella venditionis facta in confinio duorum oppidorum, quo in loco debeatur.
- 2 Electio Summi Pontificis in loco demortui in mari, in quo loco fieri debeatur?
- 3 Gabellarius cautus esse debet pro exigenda sua medietate gabella rei vendita in confinio duorum oppidorum, vt hic dicitur.
- 4 Gabella rei vendita in mari debetur in loco, vbi est portus si res existit in portu, extra portum vero debetur in termino loci, cui mare adiacet, vbi fuerit venditio celebrata mari propinquiori, & n. 5.

QVÆSTIO. CIX.

Cui loco ex duobus domiciliis, quæ aliquis habet, sit soluenda gabella?

- 1 Quæro denique, stante l. quarta, tit. 20. hoc libro 9. non collecti. Reg. qua cauetur: Que el que vendiere, comprare en feria, o mercado franco do se haga alguna quita de alcavala, sea obligado a pagar el alcavala de lo que vendiere, o comprare en el lugar donde es veziño: Cui ex duobus domiciliis, que quis simul habet, debeatur in hac specie prædicta gabella? Potest enim quis duo domicilia simul habere, l. Labeo, ff. ad municip. cum similib. estque communis sententia, vt cum aliis tenet Gironda de gabellis 6. par. n. 43. in hac questione distinguendum esse censeo: nempe inter res immobiles venditas, quarum gabella debetur, & soluenda est iure Regio in loco, vbi ipse res immobiles exiit, vt sæpe diximus, & probauimus: & inter res mobiles venditas, quarum gabella illi loco debetur ex quo quis extraxit rem, vel pecus, & detulit vendendum in locum francum, vt olim cauebatur in l. 2. tit. 6. de las ferias francas, l. 6. Ord. inam. veteris; ibi: En el lugar donde salieron de ellas para las llevar a vender, &c. hodie est l. 2. tit. 10. hoc libro nono, & nouior dicta l. 4. eiusdem tit. 20. seruata in reliquis distinctione, l. 5. tit. 17. hoc eodem libro, de qua in questionibus superfortibus late egimus: hoc tamen verum esse intelligit Gironda, vbi sup. n. 47. quando res mobiles venduntur in quouis domicilio illorum duorum, que quis simul habet: secus, si extra ea loca, & domicilia vendantur in loco, vbi non soluitur gabella Regia, sed exemptio ab eius solutione, quia tunc debetur, vtrobique, & gabellario vtriusque pro æquali parte, arg. l. 17. in fin. tit. 17. hoc libro 9. & l. 2. & 4. tit. 20. eod. lib. sed si aliquod domicilium ex prædict. duobus fuerit liberum, debetur tota gabella alteri non libero, secundum Gironda vbi sup. n. 48.
- 2 Quod si res que deferretur vendenda, alibi existeret, quam in locis domiciliij, soluetur gabella in illo loco domiciliij, vbi quis habet principalem, & magis continuam habitationem, quod si in hoc fuerit æqualitas, æqualiter gabella diuidetur inter gabellarios vtriusque domiciliij, ex prædictis, & arg. l. arbor. in princ. & §. vestibulo. ff. communi. diuis.
- 3 Quod si aliquis fuerit vicinis duorum locorum, a solutione gabellæ liberorum, vendatque res mobiles sitas in loco etiam libero, vel in quo fiat aliqua gratia, non debetur gabella, nisi tempore venditionis dictum sit, prædictas res mobiles, seu fœnones tradendas fore in loco libero, vbi non erant tempore contractus, tunc namque putat Gironda d. 6. par. de gabell. n. 49. cum seq. deheri gabellam in loco Regali propinquiori, ex ratione d. l. 5. & 9. tit. 17. hoc lib. 9. ibi: Si el lugar donde se entregare no fuere Realengo, y fuere de señorío, de que nos no cobraue mos alcavala, se pague en el lugar Realengo mas cercano del lugar de señorío donde se entregare: & hoc etiam, ne Rex fraudetur iure suo, quia de venditione vna debetur gabella.
- 4 Hæc tamen opinio Girondæ dicit. n. 49. vera non est meo iudicio, si libertas prædict. locorum scripta fuerit in los libros de lo saluado de lu

Magestad, iuxta formam l. ad fin. cum similit. tit. 18. hoc libro 9. tunc namque licet tempore venditionis dictum, vel pactum sit, quod prædict. res tradantur in loco libero, vbi non erant tempore contractus, nullibi eorum locorum debentur gabella, si quidem omnes ab ea sint liberi sufficienti privilegio Regio, de quo in d. l. 1. ad fin. cum similit. nec tunc in fraudem solutionis gabellæ traditio rei in 3. loco etiam libero similiter destinatur & conuenitur faciendâ: siquidem in nullo prædict. locorum gabella debetur: sed gratia maioris commoditatis vtriusque vel alterius ex contractibus, id sit: Neque d. l. 5. tit. 17. hoc lib. 9. neque eius ratio contrarium probat in proposito in dict. versiculo: T el lugar, &c. siquidem loquitur, quod duo precedentes loci, nempe existentia rei, & contractus venditionis sunt tributarij, & non liberi a solutione gabellæ: y el tercero adonde se entrega no es Realengo, sino de señorío, de que su Magestad no cobra alcavala. quo casu traditio manifeste fit in fraudem gabellæ Regiæ in loco, vbi Regi nostro gabella non debetur, & ideo merito in hac specie gabella iubetur solui in loco Regio propinquiori loci de señorío mas cercano donde se entregare con el quatro tanto, aunque muestre el vendador que lo pago en otra parte: pero nuestro caso de Gironda es muy diferente, pues en el no ay fraude ninguna, ni se dene alcavala en ninguno de los dichos tres lugares, la l. 9. del dicho tit. 17. que tambien cita por su opinion Gironda, rohabla en el caso, ni prouea nada en el: & pro hac eadem nostra sententia, & differentia inter præd. duos casus, nempe Girond. & d. l. 5. contra Girond. vbi sup. qui eos, similes facit, allego eundem Girond. paulo superius, nempe in eadem 6. p. de gabell. n. 39. & 40. vbi inter eos præd. differentiam constituit: ꝑ dicens, quod si aliquis de loco non libero, in quo gabella indistincte soluitur, armenta, vel pecora, fures vendiderit in loco, vel macello libero, in quo nulla soluitur gabella, vel in loco alicuius Municipatis in quo aliqua fiat quitatio, vel gabellam integram soluere tenetur in dict. vbi degit, vel in quo vicinatem habet, vt dicitur ex l. 17. tit. 17. & l. 4. tit. 20. lib. 9. non collecti. Reg. & etiam ex d. l. 5. Quod si macellum, vel locus, vbi est vicinus, exemptionem habeat a solutione gabellæ, vel res venditæ sunt laboris, & educationis habentes privilegium, & in loco, vel macello etiam libero vendiderit, gabellam non putat deberi in dict. loco, vbi est vicinus, quia eodem modo gabella non soluetur in suo loco, quo in alieno, & sic cessat ratio prædict. legum Regiarum: Ecce nostrum casum, & sententiam, & tamen postea minus recte, n. 49. oblitus eius, quod dixerat d. n. 40. contrarium putat.

SVMARIA.

- 1 Gabella rerum immobilium venditarum, quo loco sit soluenda, vbi quod de iure communis in loco contractus, soluenda est, sed de iure nostro Regio in loco vbi res immobiles iure sita, vt in n. 2. excepto in eos vezinos de la ciudad de Sevilla, &c. vt hic.
- 2 El arrendador mayor puede retener en si las rentas redadas de algun lugar, aunque arriende las otras rentas del lugar.
- 3 Gabella bonorum immobilium regulariter, debetur

debetur in loco vbi sita sunt, licet alibi vendantur ampliat. hoc & n. 5.

6 Gabella ex venditione census debetur in loco, quo bona specialiter censu obligata, sita fuerint: & debetur gabellario illius loci, licet in diuersis territoriis sita sint bona, quo casu pro rata gabella considerabitur, & non debetur loco contractus, neque in loco solutionis, neque gabellariis horum locorum, vt in num. 7. vbi remissive, quomodo sit faciendâ æstima præd. bonorum pro rata?

QVÆSTIO CX.

Quo loco sit soluenda gabella rerum immobilium venditarum?

- 1 Quæro modo, quo loco sit soluenda gabella rerum immobilium venditarum, aut permutatarum, de iure communis resoluunt DD. quod si contractus fiat in vna ciuitate, & res vendita sit in alia, gabella soluenda sit in loco contractus, licet res vendita sit alibi sita, vt cum aliis resolut Girond. de gabell. 6. p. num. 26. & 27.
- 2 De iure autem nostro Regio habemus decisionem claram, l. 9. tit. 7. hoc lib. 9. non collecti. Reg. vbi sancitur: Mandamos, que el alcavala de bienes rayzes, que se vendieren, o trocaren, se pague en el lugar donde estuieren los bienes, con que mandamos, que el alcavala de las heredades que los vezinos de la ciudad de Sevilla vendieren, o trocaren en la dicha ciudad, y su tierra, y en los señoríos del Alxaraz, y Ribera, assi vezinos de la dicha ciudad de Sevilla, como de otras qualesquier partes, sea para los arrendadores de las alcavala de las heredades de la dicha ciudad de Sevilla, y no para los arrendadores de los lugares de estuieren las tales heredades.
- 3 Excipitur etiam per l. 18. ad fin. tit. 12. hoc lib. 9. que el arrendador mayor puede retener en si las rentas de las heredades de algun lugar, aunque arriende las otras rentas del tal lugar.

Regula tamen generalis est, eo loco soluendam esse gabellam rerum immobilium, quo res sitæ sunt, licet alibi vendita fuerint, vt in d. l. 9. & notat Greg. Lopez in l. 3. gloss. fin. tit. 5. par. 5. quem sequitur Parlad. lib. 1. rerum quorund. c. 3. §. 6. n. 49. cum seq. Lassar. de decim. vend. c. 4. n. 29. & Girond. d. 6. par. n. 28.

Ampliat Lassar. vbi sup. n. 30. ex generalitate d. l. 5. vt procedat, quamuis nullibi traditio fiat, vt quia remissa est venditori res vendita, quia adhuc gabella debetur in loco rei, non vero in loco contractus, tametsi dicat, contrarium se alias responsurum ex eo, quod non interveniente traditione potior esse debeat locus contractus, quam rei, ex resolutis per ipsum eodem, c. 4. n. 21. (nempe in venditione rei mobilis) sed in hoc Lassar. præsupponit quid impossibile: nam sine venditor eam tradat, siue emptor eam capiat sine auctoritate, vbi eam capie censetur traditio fieri, & sic ibi soluetur gabella, vt rectius tenuit Azen. in d. l. 9. sub n. 26. vers. quid tamen.

Procedit autem decisio d. l. 9. secundum Lassar. d. c. 4. n. 30. non solum in proprietate, sed etiam in usufructu vendito, qui est pars fundi, l. 4. ff. de usufruct. atque ideo pro re immobili reputatur, ex traditis per Tiraq. de retr. lign. §. 1. gl. 7. n. 55.

& alios allegat Giron. de gabell. par. 11. n. 29. & 30.

Hinc etiam est, vt iuxta veram, & communem resolutionem ex venditione census eo in loco gabella solui debeat, quo bona, specialiter censuata, sita fuerint, vt profitentur Atendun. respons. 21. num. 3. & Parlad. lib. 1. rerum quorund. c. 3. §. fin. ad fin. eoque iure vrimur secund. Didac. Perez. in rubricat. 2. lib. 8. Ord. in pag. 37. col. 1. & cum communi, & vera resolutione docet Lassar. d. c. 4. n. 31. & Girond. d. 6. par. de gabell. sub n. 28. ꝑ vbi etiam, quod debetur gabella gabellario illius loci, licet in diuersis territoriis sita sint bona, quo casu pro rata gabella considerabitur, & non debetur in loco contractus, nec in loco solutionis, nec gabellariis horum locorum, & quomodo sit faciendâ æstimatio præd. bonorum pro rata, agit optime Lassar. c. 10. n. 4. cum seq. & Azen. in l. 1. n. 19. tit. 17. hoc lib. 9. vbi omnia sunt tradita tenet cum communi, & in praxi recepta sententia, & diximus latius supra.

SVMARIA.

- 1 Gabella arborum secundarum cui gabellario soluenda sit? & numer. seqq. seruatur distinctio, l. 5. tit. 17. lib. 9. non collecti. Reg. vt in n. 2.
- 2 Gabella arborum, non vt separantur a solo, sed vt in solo maneat, etiam publico gabellario hereditarium debetur.

QVÆSTIO CXI.

Cui gabellario soluenda sit gabella arborum secundarum & venditarum anrequam scindantur.

Quæro etiam in proposito, cui gabellario soluenda est gabella arborum stantium in fundo, venditarum certo quodam precio, que tamen secundo sunt, & anferenda a terra, nempe olivæ, nogueles, y otras semejantes, de qua venditione arborum loquitur l. Quintus Mutius, ff. de action. empt. Videntur namque iudicandæ antequam scendant, & euellantur a terra res soli, & sic immobiles, ac proinde gabellario hereditarium illius loci, & temporis esse gabellam soluendam, argum. d. l. Quintus Mutius ibi: Non est separatim corpus a fundo, cum notatis in l. fructus pendentes, ff. de rei vendic.

Nihilominus tamen verius esse censeo, & in praxi quoque tenendum, vt in specie præmissa, gabella debeat, & soluenda sit gabellario, qui eam esset habiturus eo casu, quo ipse arbores iam caesæ, & a solo separate venduntur, non vero gabellario hereditarium: quia illæ arbores eo animo venduntur, non vt latent in solo, sed vt statim, vel certo aliquo tempore venderentur, & a terra separarentur, easque emptor sibi acciperet, ac in suos vsus conuerteret, vel iteram venderet: quo quidem casu pro separatis, & mobilibus iudicandæ sunt ex adiectis per Tiraq. de retr. lign. §. 1. gloss. 7. ex n. 37. præcipue n. 44. vbi, quamuis nominatim de fructibus pendentibus loquitur, idem quoque de arboribus breui separandis dicitur, quia in eis militat eadem ratio, præsertim, quia & in arboribus venditis, vt separantur a solo, proposita erat obiter questio

quæstio ab ipso Tiraq. n. 40. & indifferenter resoluta, quod separandum à solo venditur, sic accipiendum esse, ac si iam separatum, & diuisum foret, & ita ex Tiraq. fundamento hanc partem in terminis nostris probat Lassar. *vbi supr.* n. 33. illud addens.

Quod si in vno loco venditio fiat, & in illo arbores sicut vine, locus traditionis inspicitur in hunc modum, quod si à solo separatè in locum contractus asportentur, & tradantur emptori, ibi gabella debeatur, *inxt. l. 5. paulo post princip. tit. 17. hoc lib. 9.* secus, si in eodem loco, vbi statim venditionis tempore fuerint traditæ post separationem, ibidem namque soluetur gabella seruata decisione d. l. 5. non vero, l. 9. *eiusdem tituli. & libri*, quia non res solæ, sed mobiles vendi intelliguntur, cum sic venduntur, vt à solo separantur.

3 Quod si arbores stantes vendantur, non vt separatè à solo, sed vt in solo maneat, quamuis solum cum eis non vendatur, vt quia vendentis non esset, sed publicum, proculdubio gabella debebitur gabellario hereditatum, quia vere dici potest, & debet rem soli venditam esse ex d. l. *Quintum*, quemadmodum, si quis venderet domus superficium à solo non separandam: quia cessat ratio separationis, ita etiam Lassar. *vbi supr.* n. 34.

S V M M A R I A.

- 1 Gabella actionis personalis venditæ, quo in loco soluenda sit? & n. seqq. resoluti, n. 9. & 10.
- 2 Nomina debitorum nullo loco circumferuntur.
- 3 Omnis actio talis esse indicatur, qualis est res ad quam competit.
- 4 Actio ad rem mobilem competens pro re mobili iudicatur, & pro gabella solutione ex venditione ipsius occurrendum est ad decisionem, & distinctionem l. 5. tit. 17. lib. 9. non. collect. Reg. s. vero actio ad rem immobilem competat, pro re immobili censetur, & soluenda sit gabella in loco, vbi res ipsa immobilis est sita: sed in hoc sunt alia diuersa opiniones de quibus n. 5. cum seqq.
- 6 Actio personalis in animo, & offibus creditoris inherere dicitur ad quamcumque rem ipsa competit, unde apud ipsum existere dicitur, vbi-
cunque eam vendat, ibique gabella debetur, vt in n. 10.
- 11 Gabella hereditatis vniuersalis venditæ, cuius loci gabellario competit? distinguitur hoc numero.

Q V Æ S T I O. C X I I.

Quo in loco soluenda sit gabella de actione personali venditæ?

- 1 Qværo tamen denique, quo in loco soluenda sit gabella de actione personali venditæ, & habemus enim de iure, actiones loco non circumferri, l. *Cuius Sicuti* 88. ff. de legatis secundo, ex quo text. est communis opinio, scilicet, quod nomina debitorum, hoc est scripturæ nullo loco circumferuntur, *secund. Arium Pinell. in rubric. C. de bon. matern. 1. part. n. 10. plures referentem.*
- 3 Quare tamen in quæstione hac ita videtur dicen-

dum, quod cum omnis actio talis esse iudicetur, qualis est res ad quam competit, *l. si ad resoluendam. C. de prad. min. & ipsius rei debite naturam, & qualitate assumit l. i. vbi gloss. & DD. notant. C. si aduers. transaction. vt late comprobatur & resolutum Tiraq. de retr. lign. s. 1. gloss. 7. ex principio. vbi numer. 17.* quod hæc distinctio, vt communior est, ita vterior sequitur etiam eam Bart. in *l. si conuenit la. 2. in princip. ff. de pignor. actione. & in l. potest ff. de auct. sur. Angel. in authent. de non alien. aut permutand. rebus Ecclesi. s. hoc ergo, vers. nota ex ista gloss. collect. 2. & alios allegans Lassar. de decim. vendit. c. 9. n. 32.* si actio ad rem mobilem competat, pro re mobili iudicatur, & pro gabella solutione ex venditione ipsius occurrendum sit ad decisionem, & distinctionem, l. 5. titul. 17. hoc lib. 9. de qua late egimus supra in quæstionibus: precedentibus: si vero actio personalis ad rem, vel res immobiles competat, pro re immobili censetur, & soluenda sit gabella in loco, vbi ipsamet res immobilis est sita, *inxt. l. 9. eiusdem tituli. 17. hoc lib. 9.* de qua etiam supra egimus.

Sed tamen hæc opinio in terminis nostræ quæstionis vera quidem non videtur, quoniam communis illa distinctio actionum forma non est, siquidem alie quam plures opiniones in hoc sunt circa eam quæstionem, vtur actiones computentur inter bona mobilia, vel immobilia, quas congerit Tiraq. *vbi supr.* n. 1. usque ad n. 16. inclusiue.

E quibus tamen illam magis communiter Doctores sequuntur, quæ habet nomina, & actiones, nec mobiles esse, neque immobiles, sed tertiam quandam separatam speciem continere, atque efficere, vt constat ex plurimorum prolata allegatione facta à Tiraquel. *vbi supr.* num. 9. vbi numeris sequentibus eius fundamenta refert, & Ario Pinell. in rubr. C. de bon. matern. 1. part. num. 24. cum sequentibus, t. quinto ipsemet Tiraq. d. 7. num. 17. dum sequitur priorem supra adductam opinionem, illam intelligit, vt procedat in actionibus competentibus ad certam speciem: Nam si ad genus competunt, vel etiam ad quantitatem in genere, semper faciunt tertiam, & separatam speciem, nam actio per se, nec mobilis est, nec immobilis, vt plerique omnes fatentur, nec etiam genus vt pecunia in genere, & in forma, qua est in obligatione, mobilis est, nec immobilis: genera enim sunt in intellectu, non in sensu. Tange enim, si potest, genus humanum, vel genus pecunie, vel seruorum, vel moue illud, & certe non potest, hæc prope Lapus allegat. 92. imprimis videndum est in si sequitur, dicens esse singulare, & à nullo alio Doctore tactum Lud. Rom. in l. si constans, s. vtr. col. 2. in vers. si illas tamen, ff. solut. matrim. & consi. 509. in 4. dubio Alexan. in addit. ad Bart. in l. momentum, ff. de verb. signific. & consi. 68. ad fin. lib. 6. & Socin. consi. 101. col. vlt. lib. 1. & alij, quos refert, & sequitur Tiraquel. d. n. 17. vbi numeris sequentibus, alijs etiam modis limitat suam priorem supra relatam sententiam: Ex quibus coniectis, melius esse tenere magis receptam sententiam secundo loco supra adductam, nempe, vt actiones, & nomina debitorum, neque mobiles sint, neque immobiles, sed constituent potius tertiam speciem separatam bonorum: qua magis communi sententia retenta, confequitur, non esse securam precedentem respon-
sionem ad nostram principalem quæstionem, propterea non erit, etiam si prad. magis communis sententia

sententia tenenda non esset: siquidem quamplures opiniones diuerse in eo articulo reperuntur:

Quare mihi in hac quæstione principali, de qua agimus, in nostra materia gabellarum vterior, & tenenda sententia videtur illa, quam probat Lassar. d. c. 4. n. 37. & 38. nempe, vt vendita actione, sine ad rem mobilem, siue ad immobilem, nullatenus attendenda sit decisio, d. l. 9. quæ in rebus immobilibus venditis locum habet, & loquitur, nempe vt ibi earum gabella soluantur, vbi sunt bona immobilia sita: licet enim actio competens ad rem immobilem, pro immobili habeatur, vt præmissis, minime tamen dici potest, eam actionem loco aliquo circumferri, ita vt ibi esse videatur vbi res debita existit quia generalis est reg. d. l. Caius, de qua late agit Corn. con. 49. vol. 3. & ita cum in venditione rei immobilis locus rei inspicitur ad hoc, vt sciamus, cui loco gabella soluenda sit, vt constat ex d. l. 9. minime trahi, & extendi potest ea decisio ad actionem venditam, quæ pro re immobili competit, cum nesciatur, quo in loco illa actio sit, imo appareat nullo loco eam circumferri, continere.

Resolendum igitur est, in nostra quæstione, quod cum in animo, & offibus creditoris actio personalis inherere dicatur ad quamcumque rem ea ipsa competit, l. quis ergo casus, & ibi gloss. fin. & l. si Sico ff. de pecul. & notat Tiraquell. de retr. lign. s. 26. gloss. 1. n. 8. vbi-
cunque erit creditor, ibi præsens esse intelligatur actio competens, provt eleganter alias notat Salycet. in l. 1. n. 14. in vers. si autem essent iur. & actio. C. de summa Trinit. & fide Cathol. & Alex. consi. 31. viso tit. num. 7. vol. 1. cum soluta voluntate possit eam in emptorem transferre per cessionem, quæ est propria cuiuslibet actionis traditio ex gloss. in l. fin. C. quando, sive vel priuatione & in l. fin. in princ. verbo, portionibus, ff. de don. & notatur in l. 1. C. de actio. & oblig. t. Vnde necessario fit: vt quotiescumque, & vbi-
cunque creditor existat, reperiturque, & eam actionem vendat, ibidem etiam rem ipsam venditam, scilicet, eam actionem existisse, eo venditionis tempore possimus, & debeamus dicere, cum in promptu sit, ad hoc, vt tradatur per cessionem: Gabella igitur actionis personalis venditæ debetur in loco venditionis contractæ, quasi ibidem quoque præsens fuerit actio ipsa vendita quidquid eius traditio, cessiove, in alio loco postea fiet per text. in l. 5. ibi: O stando en al tiempo de la venta, ac proinde curandum non est, quo in loco traditio rei debita postea fiat.

Reliquum tamen est vt, videamus, quid sit dicendum in hereditate vniuersali defuncti venditæ: Ex qua gabella debetur proculdubio, vt resoluimus supra dubitamus tamen nunc, cuius loci gabellario hæc gabella soluenda sit: Resoluimus ergo in hoc dubio, vt ex pretio correspondenti rebus ipsi soli hereditatis per hæredem acquisitis, eo in loco, quo res itæ sint, gabella debeatur, *iuxta d. l. 9. tit. 17. hoc libro 9.* in alijs autem inspicitur locus, in quo venditio facta est, & locus rerum, & in quo possessionis earum rerum ab hereditatis emptore apprehensa, vt exinde gabella vnus cuiusque rei loco suo adiudicatur, *iuxta regulam in rebus mobilibus venditis traditam ad l. 5. tit. 17. hoc libro 9.* Obseruo etiam, quod prædiximus in actionibus personalibus venditis, vt primum probat, & tenet Lassar. d. c. 4. n. 39.

vbi n. 40. in venditione, & cessione rei venditionis pro pecunia facta resoluta, inspicendum esse locum rei, aut traditionis, aut contractus celebrati, si res illa mobilis sit iuxta regulas ab eo superius tractatas circa enarationem d. l. 5. & à nobis latius in quæstionibus præcedentibus digestas: si vero sit immobilis, seruanda sit dispositio d. l. 1. 9. eodem tit. 17. libro 9. de quo etiam supra meminimus idem probantes.

S V M M A R I A.

- 1 Gabella quo in loco soluenda sit ab eo, qui durante generali consensione alicuius loci, domicilium alibi transtulit, & num. seq. resoluti n. 4. iuxta decisionem c. 44. del encabecamiento general, vide n. 5.
- 2 Domicilium, licitum est, de vno loco in alium mutare.
- 3 Seruitium Regium, quomodo sit soluendum ab eo, qui alio se transtulit ad viuendum.
- 5 Forma seruanda, en descargas a los lugares despoblados en los repartimientos de pechos, y pedidos.
- 5 Lugares despoblados, como han de ser descargados en los repartimientos de pechos, y pedidos ibid.
- 6 Vicinus ad alium locum migrans, & ibi per multos viuentis annos, si postea redeat ad locum suæ originis, & habitationes, ibique aliquid vendiderit, soluere ibi tenetur gabellam, vt vicinus, non vero vt exterius.
- 7 Originis vicinitas non perditur, neque possessio, quamuis quis ex vna ciuitate in aliam migrauerit.

Q V Æ S T I O C X I I I.

Quo in loco solui debeat gabella ab eo, qui durante generali consensione alicuius loci, domicilium alibi transtulit?

Qværo tamen calce huius rubricæ: quoin loco solui debeat gabella ab illo, qui tempore generalis consensionis alicuius loci (hoc est) durante el encabecamiento erat incola, & vicinus eo loco: ac postea durante adhuc tempore illius consensionis, domicilium alibi mutauerit, atque in alium locum transtulerit, voluntate sua.

Licet tamen vnicuique domicilium de vno loco in alium mutare: vt expresse cauetur in l. nihil est, ff. ad municip. & in l. 1. tit. 9. lib. 7. non. coll. Regiæ, cuius verba hæc sunt: *Qualesquier personas que viuen, y moran en qualquier ciudades, y villas, y lugares de los nuestros Reynos, y señoras, assi de Realengo, como Abadengo, Ordenes, y señorios, y Beberrias que se quisieren passar à viuir de ellos a otros lugares, y partes con sus bienes, y hacienda, lo puedan hazer, y se auenzindar en ellos, y sacar sus ganados, y pan, y vino, y otros mantenimientos, &c. Saluo si por concordia, y comun consentimiento de los concejos, donde primeramente viuian las tales personas, y donde nuevamente se van a viuir estuuiere hecha y quala, y expressa conuenencia, en la forma, y con la solenidad que se requiere, para que los vecinos de vn lugar no se puedan passar à viuir al otro.*